

Ἡ ΔΙΑΒΟΛΟΠΟΘΗΚΗ

LE DIABLE ET MON DROIT,
HONNI SOIT QUI MAL Y PENSE.

ΤΟΜ. ΣΤ'.

Συνδρομή προπληρωτέα,
διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτους
ἀνὰ 12 φύλλα Σελήν. 2

Διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι, Δραχ-
μὰς 4.
Διὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ Γρ. 20.

ΑΡΙΘ. 65.

Τιμὴ καὶ ἀχωρήσεως, ἡ
αὐτὴ ὥς πάλαι . . . 3.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται
ταῦθα εἰς τὸ Ταχυγρ.
ΠΑΝΑΤΟΛΗ ἢ παρὰ
τὸ Συντάκτη Φ. ὉΔΗΝ.

Ἐν Κεφαλληνίᾳ τῇ 29 Νοεμβ. 1862.

ΔΙΑΒΟΛΟΔΙΚΕΙΟΝ.

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΣΑΤΑΝΟΔΙΚΕΙΟΥ
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΤΩΝ Κ.Κ. Π. Μ. καὶ Μ. Π.
κατὰ
ΤΗΣ ΒΟΥΚΕΦΑΛΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

Οἱ κατήγοροι, διὰ βουκεφελικοῦ διατάγματος τῆς
25 Νοεμ., ἀπεσκορακίσθησαν τοῦ Θεάτρου μέχρι νέων
διαταγῶν λέγω ὅτι ἐπιδοκίμασαν ἢ ἀπεδοκίμασαν
διὰ σφुरιγμάτων ἢ ἀνθέων τὴν καλλιτέχνιδαν Τ.
Loiteri, ἐπομένως ἠρέθησαν τὴν χορὴν τῆς ἐπιτρο-
πῆς καὶ ἐπροκάλεσαν αἰμορροῦδιακὸν παροξυσμὸν
εἰς τὸν Πρόεδρον, ὑπὸ τοῦ ὁποίου κατεχόμενος ἐξέ-
δοτο τὸν προγραφικὸν τοῦ Δίβελλον χαρχαμένον
ἐπομένως μὲ αἷμα, μὲ αἷμα αἰμορροῦδων! Ἐντιμε
Σατανοδίκᾳ, ἃς ὑποθέσωμεν πρὸς στιγμὴν ὅτι οἱ Κα-
τήγοροι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς προγραφέντες ἐτόλμησαν
νὰ ἐκφράσωσιν ὁπωσδήποτε τὴν οἰκνότην τῆς θεα-
τρικῆς τῶν γνώμης ἐφ' ἑνὸς οἰουδήποτε προσώπου
τοῦ Θεάτου, εἶναι ἀρὰ γε δι' αὐτὸ καὶ μόνον ἀξιοθά-
νατοι καὶ μὴ παραδεκτοὶ εἰς κατὰστημα δημοσίας
δικαστέας, ὅπου καὶ ὁ Κύριος καὶ ὁ χαμάλης
ἔχουσιν ἴσον δικαίωμα νὰ παρευρίσκωνται καὶ εἶναι
ἐλευθεροὶ νὰ ἐπιφέρωσι καθεὶς τὴν γνώμην των;
Ἀλλ' αἱ ἀποδοκιμασίαι δὲν ἐπιτρέπονται λέγει ὁ αἰ-
μοσταγὴς Πρόεδρος—ἐπομένως ἢ ἐπιτρέπονται αἱ ἐ-
πιδοκιμασίαι, διὰ τὴν λοιπὸν νὰ τιμωρηθῶσι ἄνθρωποι
οἵτινες ἄλλο τι δὲν ἔκαναν εἰμὴ νὰ χειροκροτήσωσι;
Αἱ θορυβώδεις ἐπιδοκιμασίαι ἀπαγορεύονται, φωνά-
σκει ὁ ἄλλος μικρομέγας τῆς Ἐπιτροπῆς, λοιπὸν
ὅς συγχωρεῖνται τότε αἱ ἀποδοκιμασίαι, διὰ τὴν τότε
νὰ ἐξωρῆσθε ἐπὶ ὑπονοίᾳ σφुरιγμοῦ; Ὅπως καὶ ἂν

ἐξετρεχῇ τὸ ζήτημα, ἐπειδὴ οἱ μὲν ἐξοστρακίζονται
ἐπὶ ἐπιδοκιμασίᾳ, οἱ δὲ καταδιώκονται ἐπὶ ἀποδοκι-
μασίᾳ, οἱ Βουκέφαλοι ἵνατε κύνονται οἷον εἰς ἄλ-
λοπρόσβαλλοι, τοῦτέστι, γελοιοὶ καὶ ἀσυνεπεῖς.—Δὲν
εἴμεθα ὅμως τρελοὶ ὥστε νὰ ἀπαιτήσωμεν κοινὸν
τοῦν, ἱκανότητα καὶ ἀμεροληψίαν εἰς τὴν Βουκε-
φαλίαν μας ἐπιτροπὴν, ἀλλὰ σκοπὸν ἔχομεν νὰ
δοσωμεν διὰ τῆς παρούσης; μαρ ἔν μικρὸν μάθημα
εὐσχημοσύνης, καὶ ἐκτελέσειω; ὁρθῶς ἐννοούμενων
καθηκόντων εἰς ἐκείνους οἵτινες ἐστοχάσθησαν νὰ
μᾶς δώσωσι μάθημα καλῆς ἀνατροφῆς, οὐχὶ ποτὲ
μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ τοὺς μορψώσωμεν, καθότι εἶναι
εἰς ἡλικίαν μὴ ἐπιδεχομένην οὔτε μόρφωσιν οὔτε
διόρθωσιν, ἀλλὰ πρὸς ἡμετέραν ἱκανοποίησιν καὶ
ἱκανοποίησιν τοῦ Κοινοῦ τὸ ὁποῖον θέλοισι ὡς καὶ ἀπὸ
τῆς Σκηνῆς νὰ τυραννῶσι. Ὅποταν ἡ Κοινὴ γνώμη
διὰ τῶν μεριδούχων τοῦ Θεάτρου συγκατετίθητο
νὰ σᾶς δοθῇ Κύριοι Βουκέφαλοι τὸ θεατρικὸν
τοῦτο ἐπάγγελμα, τὸ ἔκανεν ἀπὸ συμπάθειαν κι-
νουμένη πρὸς τὴν ἄλκρτον καὶ γελοίαν φιλοχομα-
νίαν σας. Ἐβλεπε π. χ. ὅτι ὁ νῦν Πρόεδρος ἤθελε ξι-
ματώσῃ ἂν τοῦ ἔλειπε μία ἀρχὴ οἰαδήποτε, ὅτι ὁ
μικρομέγας ἤθελε ἀποθάνει ὑποχονδριακὸς στερούμε-
νος τοῦ ἐπαγγελματικοῦ τούτου βράβειου· καὶ σᾶς τὴν
ἔδωσε ὅπως δίδουν εἰς τὰ βέσβελα, σπαθιά ξύλινα
καὶ ἀλόγατα ἀπὸ χαρτί μασιμένον· ἀλλ' ἐνῷ σᾶς
ἔδιδε τὸ χιματωρικὸν τοῦτο ἀξίωμα συγχρόνως σᾶς
ἔλεγε.— Κύριοι μου σᾶς ἔχετε στὸ κεφάλι τὴ σγοῦ-
μπα τῆς φιλαργίας, δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέψωσι ἡμεῖς
ἐκείνῃ ἔχετε καὶ ἐκείνη τῆς ἀλαλῆς ὑπομονῆς, θέλετε
θέσι, θέλετε ἐπαγγελμα, θέλετε δόξα, ἀντιπροσώπου;
μαρ στὴ Βουλὴ βγάλτετο ἀπὸ τὸ νοῦ σας δὲ σᾶς στέ-
λουμε, Ἐγγωρίου; Συμβούλου; δὲν σᾶς ἐμπιστευόμεθα,
δι' ἄλλο τι δὲν εἴσθε ἱκανοὶ λοιπὸν . . . λοιπὸν σᾶς
κάνομεν ἐπιτρόπου; μαρ εἰς τὸν Βουκέφαλον, νὰ μᾶς
ἀντιπροσωπεύετε ἐνώπιον τοῦ Θεάτου, τοῦ Ἐργολάβου,

καὶ τῶν κανδυλαναπτῶν, οὕτω πῶς καὶ σεις ἱκανοποιήτε τὴν ἀθῶαν σας πρὸς τὴν Ἀρχὴν μανίαν καὶ ἡμῖς πάλιν, οὕτως τῆς ἀρχῆς σας ταύτης ὅπως θεατρικῆς, σκηνηκῆς καὶ Βουκεφαλικῆς δὲν ἔχομεν τίποτε ἀπ' αὐτὴν νὰ φοβηθῶμεν, καὶ εἰς τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς σας ξεφορτονόμεθα. — Ἀς ἴδωμεν τώρα ποῦ καθήκοντα σας ἐπέβαλλοντο, καὶ πῶς τὰ ἐξετελείσατε καὶ ἐκτελεῖτε — Ἀς ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὸν ἐργολάθον, τὸν ὁποῖον ποσῶς δὲν θέλωμεν νὰ κατηγορήσωμεν, διότι ἕκαστος θηρεύει τὸ συμφέρον του· Κύρ Πρόεδρος· ἐφωνασκοῦσες ὅτι τοῦ χρόνου ὦ!!! τοῦ χρόνου πρέπει νάχομε καὶ φάγοτο!!! — Ὁχι μόνον φάγοτον δὲν ἦλθε, ἀλλὰ καὶ πολλὰ τῶν περυσινῶν ὀργάνων ἐλλείπουσι, ζήτησὶ Π. καὶ ἡ Β. ἐπιτροπὴ!

Περὶ εἶχαμεν 4, γυναῖκες τοῦ χοροῦ καὶ ἐφέτοι· τρεῖς, καὶ τοῦ χρόνου, ἂν ζήσῃ ὁ Πρόεδρος, 2 καὶ οὕτω καθεξῆς — Ζήτησὶ ὁ Πρόεδρος καὶ ἡ Β. Ἐπιτροπὴ. — Δὲν ὁμιλοῦμεν περὶ τοῦ ἀλλοκότου καὶ γελοίου τῆς σκηνογραφίας, ὅπερ μεγάλην περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὰς κλασικὰς, ἐθνογραφικὰς καὶ ἐθιμολογικὰς γνώσεις σας, οὔτε περὶ τῶν ἐν τῇ Σκηνῇ παρατραγῶδων... ἀεὶ ὡς ἐπὶ τὴν φωταγωγίαν, ἱρωτῶμεν εἰσυδῆποτε· ἐστάθη ποτὲ αὕτη ἀθλιότης; Ἀλλ' ὁ Μαρῖνος Νύχης ἔχει τὴν ἐργολαβίαν, ὁ Νύχης ὡς Νύχης εἶνε εὐνοούμενος τῆς ἐπιτροπῆς, ἄρα ὁ Νύχης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μᾶς ἀφίη εἰς τὰ σῶστα καὶ νὰ πληρώσεται διὰ τὸν μόνον λόγον ὅτι ὀνομάζεται Νύχης Ζήτησὶ ὁ Νύχης ὁ Πρόεδρος καὶ ἡ Βουκεφαλικὴ Ἐπιτροπὴ — Τὸ κάπνισμα ἀπαγορεύεται δὲν ἐνθυμούμεθα τώρα κατὰ ποῖον ἄρθρον τοῦ Τραγελαφικοῦ σας Ὄργανισμοῦ, καὶ ὅμως ἡ ἀτμοσφαῖρα τοῦ Θεάτρου κατήντησεν σχεδὸν πνιγρὰ, διὰ τὸ ὅτι μετὰ τὴν Ἐπιτροπὴ δὲν καταδιώκει καλλίον τὰς δυσώδεις ἀναθυμιάσεις ἐφ' ὧν ἔχεις ἀπόλυτον ἐξουσίαν παρὰ νὰ μετρή; μὲ τὸ κομπολόγιον τὰς ἐπευφημίας ἢ ἀποδοκιμασίας ὅσας αὐταὶ κεντῶσι τὰς αἰμορροΐδας σου; Τὸ σῶμα τῶν μεριδούχων, τὸ ὁποῖον τόσον ἀθλιῶς παρωδεῖς, ἔχει δικαίωμα νὰ σᾶ; εἴπῃ· Κύριοι, σὰς ἐνεπιστεύθημεν συμφέροντα μηδαμινὰ, συμφέροντα θεατρικὰ καὶ διασκεδαστικὰ, καὶ οὐτε ταῦτα δὲν ἠδυνήθητε ἐπαξίως; νὰ διαχειρισθῆτε, Κύριοι οὐτε εἰς τὸ μέγα θέατρον τῆς Πολιτείας δὲν εἰσθε ἀξιοὶ νὰ σταθῆτε, οὐτε εἰς τὸ μικρὸν τοῦ Βουκεφάλου νὰ μεῖνητε, ἀπαλλαττόμενοι σὰς ἀπαλλάττομεν τοῦ λοιποῦ τῶν σκηνηκῶν σας καθήκοντων, τὰ ὁποῖα παραγνωρίζετε καὶ σὰς προτρέπομεν νὰ μὴ ζητήσετε πλέον θέσεις, οὐτε σπουδαίας οὐτε ἀστείας, ἀλλὰ νὰ περιμείνετε τὴν ἐγκαθίδρυσιν καὶ καθιέρωσιν τοῦ ΓΕΛΟΙΟΥ ὅπου ἐσμὲν βέβαιον ὅτι θέλετε εὐδοκιμήσει.

Π. Μεταξῆς μέρος.

Θεόδωρος Πεφάνης Διευθυντής.

Αἰσθητὸν Τὸ Στανουδικεῖον

Περιμένει τὴν δι' ἀναπτύξιν αὐτῆς ὅπως ἐμπεριστατομένως ἀποφανθῇ.

Λομοδαῖος Γραμματεὺς.

TEATRO CEFALO.

UN BALLO IN MASCHERA SPLENDIDISSIMO!
BENISSIMO.

Ah! que je... Vous l'avez voulu, vous l'avez voulu, George Dandin, vous l'avez voulu, et vous voilà ajousté comme il faut: vous avez justement ce que vous meritez.

Moliere—George Dandin Act. I. S. VIII.

Abbiamo voluto anco noi aver il nostro Ballo in Maschera e... l'abbiamo avuto, oh! noi siamo di quelli, che quando ci salta un grillo, l'afferriamo a costo d'ogni costo, trattandosi poi d'un ballo in Maschera splendidissimo! Impresario non contentossi d'un semplice bravo, ma volle un bravissimo, benissimo!... Ma per porlo in iscena gli costò carissimo, Il motivo n'è naturalissimo. Poteva far a meno di far un scenario nuovissimo, adattatissimo, e magnificentissimo! — La scena passa in America, paese lontanissimo e quasi quasi novissimo; Le scene che avevamo appartenevano tutte al nostro Mondo vecchissimo. — La Sala d'Udienza del Conte, non state a dire che sia d'origine Veneta, è falsissimo; il Leone di S. Marco, animale nobilissimo può stare anco in America benissimo. L'abito dell'Indovina non è egli forse adattatissimo; la magica caldaja non è dipinta al naturalissimo, che cosa dite! che vi par di veder una caldaja da marroni! illusione ottica, concetto prosaicissimo! Rispettate la caldaja, essa è un fenomeno immaginosissimo. E l'Indovina dal sembiante nerissimo, volta a posteriori al pubblico rispettabilissimo, non è forse d'un effetto rarissimo! Che cosa! dà la caccia, dite, ai scarafaggi! Oh paragone vilissimo per un pubblico coltissimo! Zitti! eccoci al campo solitariissimo, deve alligna quell'erba magica, che in oblio pone ogni amore prestissimo, attento Signora e Signorine a questo specifico miracolosissimo. Ecco l'Amelia dal cuor tenerissimo, con vel candidissimo coll'abito scollatissimo, senza mantello nessunissimo, perchè in America fa un caldo caldissimo. Che cosa! la riva dei Schiavoni, oh che babbioni! non iscorgete quel colle tutto d'un pezzo, scoscesissimo, di maeigno cartaginesissimo! Vi lagiate che ci manca la Luna, oh questo poi si ch'è piacevolissimo, e che pretendeste, o pubblico indiscretissimo, che l'Impresario, uomo sodissimo, ti mostrasse la Luna, e la luna d'America! credi tu o vulgo stoltissimo, che quella Luna sia fatta come la nostra! Altri di-

cono di sì, altri ed altri di nò, l' Impresario da prudentissimo, volendo esser con tutti amicissimo lasciò il cielo d' America in hianco, ossia in bujissimo, e voi acchiappanuvoli metteteci la Luna che più v' aggrada, voi che sapete far lunarii col vostro lunaticismo stralunatissimo. State attenti piuttosto alla povera Amelia, in che parossismo spaventevolissimo lassa! si trova, stà già pronta a sveller quell' erba, anzi la tiene in mano quando, o caso stranissimo, un fantasma spaventevolissimo, facendole capolino dalle quinte, l' indecentissimo!... la fa boccheggiare in un modo originalissimo e gesticolare come un fantoccio semoventissimo; arriva il Conte, oh quadro commoventissimo! e se non piangi di che pianger suoli, o pubblico spietatissimo! Oh! quanto poi agli attrezzi, sono speranzosissimo che un pubblico qual tu sei, non troverà nulla a ridirci, per quanto il pelo sull' uovo si guardi da vicinissimo, ma da che cosa incominceremo noi? ah! dal Tavolino—benissimo.—Egli è un tavolino singolarissimo, mobilissimo, se vogliamo, ed anco immobilissimo. Egli sul suo dorso nobilissimo ha portato il veleno dei Borgia, micidialissimo! Servì di scrittorio a D. Iacopo lussoriosissimo, fu la base del complotto Americano ingiustissimo, ed è l' altare sopra il quale, il Conte compie generosissimo, un sacrificio d' amore amarissimo. O Tavolo avventuratissimo, pochi Tavoli possono vantarsi d' una sì multiplce e svariata utilità. Sei tavolo volgare, e nobilissimo! Ah sei tu pure un tavolo macherato, benissimo, chi oserà sollevare il damasco che ti ricopre? Guai! tre volte guai! a chi vi si attentasse, il tapesto d' un tavolino è tanto sacro quanto la maschera di fil di ferro del Gesuita che va in traccia d' aventure galanti per fosco cielo di notte bruna, ma o indiscretissimo a proposito di Teatro svelerò io i misteri della nostra santissima Chiesa! ahi balordissimo che feci io mai, ma andrò a confessarmi e non lo farò mai più, per certissimo.

Il Renato qualche volta perde l' intonazione e l' armonia, ma è naturalissimo per un marito tradito, quantunque dicano che l' armoma si sostenga coi corni.

Ma eccoci nel salone da ballo vastissimo, ricchissimo ed apparato per un ballo in Maschera splendidissimo, che ne dite eh! Come trovate l' illuminazione? Che cosa c' è, riconoscereste forse il lampione?... impossibilissimo, se è un lampione rilucentissimo fatto a bella posta per un ballo in maschera splendidissimo. Credete forse che sia quello del Piplet, pigliate proprio delle luciole per lanterne, quello lo lasciammo a Parigi, questo è nuovissimo, invenzione Americana, nè a oglio nè a cera nè a

gas si chiama Iampione fotologicoscotissimo. Ma che brio in questo ballo, che concorso d' invitati strannumerosissimo, e ci sarebbero venuti di più, per certissimo, se il tempo non fosse stato umidissimo, e poi ci fu anco uno sbaglio sconvenientissimo, il distributor degli inviti, uom sguajatissimo, ne perdetto per istrada un numero grandissimo, e gli altri li distribui agli Ebrei del Ghetto, capriccio stranissimo! ma non monta, la società non è numerosa ma è scelta e d' un Chique irreprosciabilissimo. E poi voi altri che dall' alto dei vostri palchetti criticate il nostro ballo, vi sfidiamo di darci nei vostri saloni uno di simile, trovate se potete tanti invitati che si sgambettino per ore e ore senza preuder nemmeno un bichiere d' acqua meschinissimo!

Porrem fine al nostro articolo scipitissimo col far un elogio dovutissimo alla Sig. a T. Lotteri che fa un Paggio elegantissimo, disinvolto ed arditissimo, questo non è già un nostro giudizio esclusivissimo, ci venne ispirato dal genio originalissimo d' una Signora che si distingue per gusto estetico squisitissimo, ci vien confermato da un Pubblico applauso unanimissimo e costantissimo, è dunque dovere sacrissimo del Diavoletto imparzialissimo di proclamarlo qual' Eco fedelissimo del opinione privata e pubblica per quanto potrà lontanissimo. Concluderà poi scherzosissimo cantarellando l' adattatissimo;

Ve' la tragedia volta in Commedia
Piacevolissima Ah! Ah! Ah! Ah!
Oh che baccano sul ballo strano,
Che bei commenti per la città.

ΦΥΡΑΗΝ--ΜΙΓΑΗΝ

Κατ' αὐτὰς ἡνεώγετο ἡ παλαίστρα τῶν δικαστικῶν συζητήσεων, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ ὄντως Ἀριστοῦ Δ.ρος. Καίσαρος Ρίχη. — Κάποιος ἐπαρτήρης ὅτι τὸ ἔδρανον ἐκείνον πρὶν καθεκτῆ ὑπὸ τῆς ἀρετῆς ἐπρεπε τοῦλάχιστον νὰ ἀγγισθῇ, συμφωνοῦμεν καὶ ἡμεῖς, ἀλλ' ἐρωτῶμεν, μήπως; ὁ Δρ. Ρίχης θᾶνε ἰσθόδιο; ἢ ἀμετάθετος, τίς; οἶδε ποῖος; Ὁ δὲ διαδεχθῆ, καὶ τότε πρὸς τὴν ὁ ἀγνισμός; Ἡ ἀρετὴ ὥς ὁ ἀδάμας σπλῖναι ὅπωςδήποτε ὅπου καὶ ἂν ᾖ.

Ἀναφύρομεν, παρακατὶν, αὐτολεξεί ὅσα ὁ ἔντιμος διηγήτορας Δρ. Π. Κατζίτης ἀπεύθυνε πρὸς τὸν Προέδρον, προλογίζων καὶ προοιμιάζων τὴν πρώτην τῆς νέας ταύτης πενταστίας συζήτησιν.
Ἄ. Ἐπιτρέψατέ μοι, Κύριοι, πρὸς τιμὴν τῆς ἀληθείας, καὶ εἰς τεκμήριον τῆς τιμῆς τῆς οὐρανομένης, πρὸς ὅσας, νὰ ἐγερθῶ τῆς ἐμῆς καὶ νὰ κατασταθῇ ἡ χῶς τῆς ὅλης πατρίδος μου, ὁφείλω νὰ ἀνοίξω πρῶτος τὸν δικανικὸν ἀγῶνα τῶν συζητήσεων τῆς νέας ταύτης πενταστίας, καὶ νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τὴν σεβαστὴν

» Κυβέρνησιν, διότι διετήρησεν ἡμῖν τοὺς ἀγαπη-
 » τοὺς καὶ σεβαστοὺς μας πρωτοδικὰς μὲ τὴν ἀν-
 » τικατάστασιν καὶ μιᾶς ἐτέρας, ὡς πληροφορούμεθα,
 » ἐπίσης εὐγενοὺς ψυχῆς, καὶ ἔθεσεν ἐπὶ κεφαλῆς
 » τοιούτων ἀξίων δικαστῶν τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον τοῦ
 » ὁποίου τὸ ὄνομα κάθε Κεφαλλὴν φέρει ἐκγεγρα-
 » γμένον μὲ χρυσὰ καὶ ἀνεξάληπτα γράμματα εἰς
 » τὰ ἔγκατα τῆς καρδίας του καὶ διὰ τῶν ὁποίων
 » ἐπαναλαμβάνει μὲ τινα ἀντιστροφὴν ὅτι ἐχρά-
 » χθη πρὸς δόξαν τοῦ μεγίστου τῶν Ἰταλῶν tanti
 » judicii nullum par elogium, ἀποδεχόμενοι λοι-
 » πὸν τὸ εὐτόχημα τοῦτο ὡς δῶρον τῆς θείας Προ-
 » νοίας πλήρεις θάρρους καὶ πεποιθήσεως οὔτε
 » δικαζόμενοι καὶ υπερασπισταὶ αὐτῶν θέλομεν προ-
 » βαίνει εἰς τὴν υπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων μας,
 » ὑπὸ τοιούτον αἴσιον Οἰωνὸν ἄρχομαι ἐξ ἐκεῖνων
 » τοῦ Δ.ρ. Ἰωάννου Χοῦδᾶ.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

NOUVEAUX ÉLÉMENTS D' HISTOIRE
 GÉNÉRALE etc. etc. etc. par D. LEVI (ALVA-
 RES) etc. etc. etc. 50.e édition Paris 1860 με-
 ταφραζόμενα παρὰ ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΥ Φ. ΟΛΔΗ.

Προτιθέμενοι νὰ συντελέσωμεν, τὸ καθ' ἡ-
 μᾶς, εἰς τὸ μέγα ἔργον τῆς νοητικῆς ἀναπλά-
 σεως τῆς Νεολαίας μας, ἐπιχειροῦμεν σήμε-
 ρον τὴν μετάφρασιν κλασικοῦ πονήματος, πο-
 νήματος εἰς πλείστας τῶν Εὐρωπαϊκῶν γλωσ-
 σῶν μετενεχθέντος, καὶ του ὁποίου τὸ ἀνάλο-
 γον ἄχρις ὥρας παρ' ἡμῖν δὲν ὑπάρχει.

Τὸ πόνημα τοῦτο εἶνε ἡ εὐμέθοδος ἐκτύ-
 λιξις καὶ σύντονος ἀφήγησις τοῦ Δράματος
 ἐκείνου τοῦ ὁποίου σκηνὴ ὁ Κόσμος, πρωτα-
 γωνιστὴς ὁ Ἄνθρωπος, ἀκροατήριον οἱ Ἀπό-
 γονοὶ καὶ ἐποχὴ οἱ Αἰῶνες — Μαθηταὶ ἡμεῖς
 αὐτοὶ καὶ θιασῶται τῆς Ἱστορίας, εἴχομεν ἀπαυ-
 δήσει ζητοῦντες τὸν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐ-
 ποχῆς μας κατάλληλον Μυσταγωγόν, ὁπότεν,
 ἐντυχόντες τῷ ἀρχετύπῳ τοῦ Σοφοῦ Δ. Λέβη
 Ἰλβαρὲς, ἀνεκράζομεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ προ-
 γονικὸν εὐρηκα! καὶ παραχρῆμα ἀπεφασί-
 ζομεν νὰ τὸ μεταφέρωμεν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς
 Νεοελληνικὴν, ὅπως ὡς εἴρηται, ἀποδῶμεν εἰ-
 δυνατόν, λυσιτελεῖς εἰς τοὺς πρὸς τὰ ἱστορι-
 κα ὀργῶντας ὁμοιοθεῖς, ἀμοίρους τῆς Γαλλι-
 κῆς.

Τὸ πόνημα τοῦτο ἐγκριθέν παρὰ τῶν Σο-
 φῶν τῆς ἐσπερίας Εὐρώπης πρὸς χρῆσιν τῶν
 ἀνωτέρων Γυμνασίων, οὐ μόνον δύναται νὰ
 χρησιμεύσῃ ὡς κείμενον τῆς Δευτέρευσθης
 παρ' ἡμῖν Ἐκπαιδεύσεως ἀλλὰ καὶ διὰ πᾶσαν
 τάξιν, ἡλικίαν καὶ ἱκανότητα ἔσεται προσφό-
 ρως ἀρμόδιον, εἰς ἐποχὴν μάλιστα καθ' ἣν ἅ-
 παντες περὶ παντὸς ἔχουσιν ἀνάγκην, καὶ ἰ-

δέαν, νὰ ἔχωσι καὶ οὐδεὶς καιρὸν νὰ σπαταλᾷ
 πρὸς κατανόησιν τῶν γριφωδῶν τοῦ λογι-
 οτατισμοῦ ἐννοιῶν.

Ἡ προκειμένη παράφρασις γίνεται ἐπὶ
 τῆς ΠΕΝΤΙΚΟΣΤΗΣ Παρισιανῆς ἐκδόσεως
 τοῦ Πρωτοτύπου διὰ συνδρομῆς, κατὰ τοὺς ἐ-
 πομένους ὁρους.

Τὸ ὅλον πόνημα θέλει σύγκεισθαι ἐκ 40
 περίπου τυπογραφικῶν φύλλων διαιρούμενον
 εἰς τρία τμήματα Ἀρχαίας τοὔτέστι, Μεσαιωνίου καὶ Νέας Ἱστορίας. —
 Θέλει δὲ ἐκδίδεσθαι καὶ διανέμεσθαι εἰς τεύχη
 ἐνὸς τυπογραφικοῦ φύλλου, ἀνὰ δεκαπενθῆ-
 μερον, πρὸς 4 πένια ἕκαστον, πληρωτέα κα-
 τὰ τὴν παραλαβὴν. Τὰ ταχυδρομικά, εἰς τὰς
 ἑξωτερικὰς ἀποστολάς ὑπολογίζονται εἰς βάρ-
 ρος τῶν Συνδρομητῶν.

Ἡ ἐκδοσις ἀρχεται ἅμα συμπληρουμένου
 τοῦ ἀριθμοῦ 200 συνεδρομητῶν. Ἐννοεῖται δὲ
 οἰκοθεν ὅτι ἡ συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ὅ-
 λον τὸ Σύγγραμμα.

Κεφαλληνία τῇ 20 Νοεμβρίου 1862.

ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΣ Φ. ΟΛΔΗΣ.

— Σ. Σ. Εὐγε σας Κ. Ὁδδὴ Καλὴ ἰδέξ, μὰ ἀπὸ
 ζουρλὸ κεφάλι.

Παρακαλοῦμε τὸ φιλόμουσο Κοινὸ νὰ σοῦ τὴν γι-
 ομδση πατόκορρα γιὰ νὰ γελᾷσουμε.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τὰ θεατρικὰ κόμματα εἰσεχώρησαν καὶ ἐντὸς αὐ-
 τῆς τῆς Ἀστυνομίας. Ὁ Διευθυντὴς λ. χ. εἶνε ὑπέρ-
 μαχος τῆς Κ. Ἀλβίξης — οἱ ὑπαξιωματικοὶ του εἶνε διὰ
 τὴν Κ. Λοτέρην — Τὸ Κοινὸν ἔθην εὐρίσκειται με-
 ταξὺ σφύρας καὶ ἄκμονος, ἀποδοκιμάζον τὴν Λο-
 τέρην κακίζεταί παρὰ τῶν ὑπαξιωματικῶν ἀποδοκι-
 μάζον τὴν Ἀλβίξιν ἐρεθίζει τὸν ἀβροδείαιον Διευθυντὴν
 ὅςτις τοσοῦτον ὑπὸ τοῦ κομματικοῦ θεατρ. πνεύματος
 παραφέρεται (Il lupolascia il pelo ma il vizio mai)
 ὥστε νὰ προστρέχῃ εἰς μέσα ἀπάδονται μὲ τὴν re-
 spectability ἐνὸς perfect gentleman υἱὸς θέλει νὰ
 φαίνεται, because it is very shocking νὰ βλέπῃ
 τις ἐκ τῶν θεωρίων τοῦ ὄραίου μας Κόσμου νὰ
 πετιέται κάθε τόσον His Baldness δι' αἰτία ὅλως
 δι' ὅλου trifling ἔνχ ἐξορίζῃ τοὺς Ἀνταλβίζιστάς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τὸν τεύχος τὸ φύλλον θέλει ἐκδίδε-
 σθαι διπλοῦν τὴν τελευταίαν ἐκδόσιν
 μὴνὸς τακτικότητας.

Ὁ ὑπεύθυνος Ἐκδότης ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΕΡΔΑΝΗΣ.

Τυπογραφεῖον « Η ΑΝΑΤΟΛΗ »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΝΕΟΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.Σ3.41.Φ1.0062